

6. 2. 2016, 19:30, Krefeld, Nemecko

„Ale my sme podlžní ďakovať vždycky Bohu za vás, bratia, milovaní Pánom, že si vás Bôh vyvolil od počiatku cieľom spasenia v posvätení ducha a vo a vo viere pravdy, k čomu vás povolal naším evanjeliom nadobudnúť slávy nášho Pána Ježiša Krista. Tak tedy, bratia, stojte a držte podania, ktorým ste naučení už či slovom a či naším listom. A on sám, náš Pán Ježiš Kristus, a Bôh a náš Otec, ktorý nás zamiloval a dal večné potešenie a dobrú nádej v milosti, nech ráči potešiť vaše srdcia a upevniť vás v každom dobrom slove a v skutku.“ [2. Tesaloničanom 2:13–17]

[Jemu len ver]

Na to hovoríme Amen. Všetko je možné, pretože On je prítomný [Žalm 82:1 a iné] a všetko je možné tomu, kto verí [Marka 9:23]. Tak to On povedal, a tak to aj ostane.

Brat Miskys už pozdravil všetkých našich priateľov, predovšetkým portugalsky hovoriacich, nech Boh všetkých skutočne požehná. Mali sme vzácne zhromaždenia na ostrovoch, kde sa hovorí portugalsky, na Azorských ostrovoch a na Madeire. Boh otvoril dvere a srdcia a požehnal z bohatstva Svojej milosti.

Dnes tu máme aj vzácnu návštevu z Bulharska. Kde je náš brat a sestra? Postavte sa, prosím, obaja. Boh Pán nech vás požehná osobitným spôsobom v našom strede. Sme vďační, že Boh dal aj v Bulharsku k dispozícii priestor v televíznom vysielaní a muž zodpovedný za vysielanie je tu dnes aj so svojou manželkou, aby sa oboznámil s misijným dielom a tým, čo Boh v tomto čase koná. A to je jednoducho dobré, pretože im počas vysielania ľudia volajú, a potom je dobré, keď ten, kto za vysielanie zodpovedá, môže skutočne povedať, že pozná ľudí, ktorí programy pripravujú. A sme veľmi vďační aj za to, že teraz môžeme vysielat v rôznych krajinách po celom svete a Pán skutočne volá von tých posledných zo všetkých národov a jazykov.

Máme pozdravy z mnohých rôznych krajín a od rôznych bratov, ale prečítam len niektoré z nich.

[pozdravy]

Verím, že všetci chápu, že nemôžeme zachádzať do podrobností. Sme jednoducho zo srdca spojení so všetkými, ktorí teraz veria Božej zvesti. A skutočne je to tak, nehovoríme to len tak, ale naozaj to tak

súhlasí, že je len jeden hlavný smer a mnoho vedľajších smerov, je len jedna pšenica, ale veľa plevelu. Tak je to v prírode, a tak je to aj v tom duchovnom. Aj dnes je len jeden pravý smer viery, ktorý sa necháva napraviť výlučne Božím Slovom a aj všetko, čo brat Branham povedal, berie späť do Slova Písma, neoddeľuje to od Biblie, aby prinášal vlastné učenia, ale zo srdca všetko zaradi do Svätého Písma. Potom prirodzene existuje veľa vedľajších smerov, ktorými sa nemôžeme podrobne zaoberať. Dúfam, že nie všetci počúvajú a pozerajú. Hovorím to, aby ste raz pochopili, čo sa na zemi deje s výrokmi brata Branhama a s tým, čo Boh nadprirodzeným spôsobom v našom čase učinil. Hovorím to skutočne len kvôli tomu, aby sme boli vďačnejší za to, že všetko môžeme skutočne z milosti správne rozumieť, pretože nemáme žiadne vlastné myšlienky ani predstavy, ale sme sa postavili na Slovo a vieme, že nebo a zem pominú, ale Božie Slovo ostane naveky [Izaiáš 40:8, 1. Petra 1:25].

Obzvlášť v súvislosti s nadprirodzenými vecami, ktoré Boh učinil v službe brata Branhama, mi dovoľte ukázať vám jednu fotografiu, ku ktorej potom prečítam príslušné miesto z ev. Matúša. Predstavte si: dokonca na náhrobnom kameni na cintoríne je pripevnený obraz nadprirodzeného oblaku vedľa mien tých, ktorí zosnuli. A tam potom stojí napísaný text z Lukáša 21:27: „*Vtedy uvidia Syna človeka, prichádzajúceho na oblaku.*“ Aký podvod! Aké vedenie do bludu! Aké nepochopenie! Keď sa toto 28. 2. 1963 stalo, tak brat Branham predsa dostal príkaz vrátiť sa do Jeffersonville, aby hovoril o siedmich pečatiach. Anjel Pána mu povedal, aby fotografiu otočil doprava, pretože Pán hľadel na zem a on mal otočiť fotografiu doprava, aby mohol vidieť tvár. A potom brat Branham hovorí: „Tu sa Pán ukázal ako sudca – zahalený v bielom.“ Dokonca to porovnáva s britskými najvyššími sudcami, ktorí majú biele parochne, keď vyslovujú záverečný rozsudok. Porovnanie, o ktorom hovorí, spočíva v tom, že tu je Pán ako sudca a súd začína od domu Božieho [1. Petra 4:17]. Potom hovoril o siedmich pečatiach a bolo mu zjavené to, čo nám Boh chcel povedať.

Keď však potom niekto niečo takéto zobrazí na náhrobnom kameni, tak je nepredstaviteľné, čo konajú ľudia, ktorí chcú osláviť človeka. My neoslavujeme žiadneho človeka, my oslavujeme živého Boha, a to od vekov na veky, pretože len On sám je hodný kľanania.

K tomu patrí i to Slovo: „*A hneď po súžení tých dní zatmie ... vtedy sa ukáže znamenie Syna človeka na nebi...*“ [Matúš 24:29–30]

Nie pred vytrhnutím, ale až po čase súženia sa ukáže znamenie Syna človeka. Prečítajme oba verše, aby sme vedeli, že je to tak napísané a že sa to tak aj stane. Ako prvé prebehne vytrhnutie – návrat Ježiša Krista. Jasne a zreteľne je to vyslovené v Matúšovi 24 verš 27:

„*Lebo ako vychádza blesk od východu a ukazuje sa až na západ, tak bude aj príchod Syna človeka.*“

Nie tak, ako mnohí učia, že Pán zostúpi v etapách a všetko možné iné! Je to jednoducho nepochopiteľné! Sväté Písmo hovorí jasným jazykom a ani najjednoduchší človek nemôže poblúdiť, ak sa drží jedine a samotne Božieho Slova a rešpektuje ho ako konečnú autoritu. Čítajme to ešte raz:

„*Lebo ako vychádza blesk od východu a ukazuje sa až na západ, tak bude aj príchod Syna človeka.*“

Nuž ako dlho to trvá? Celý deň, alebo tri roky, či päťdesiat rokov? Nie! Tak ako píše Pavol v 1. Korinťanom 15: v jednom okamihu! Ak udrie blesk, tak nedokážeš ani mihnúť okom a je to preč.

A potom vo verši 29:

„*Hneď po súžení tých dní zatmie sa slnce, a mesiac nedá svojej žiare, a hviezdy budú padať s neba, a nebeské moci sa budú pohybovať.*“

Hneď potom! Vtedy!

„*A vtedy sa ukáže znamenie Syna človeka na nebi.*“

A potom, keď sa to stane, po hroznom čase súženia, keď sa zjaví znamenie Syna človeka, keď sa zatmie slnce, keď započne deň Pána! Ako dlho ešte máme zvestovať pravdu, aby to aj tí poslední pochopili, nadobudli bázeň pred Bohom a Božím Slovom a povedali „Áno!“ k tomu, čo Pán povedal vo Svojom Slove?

Mohli by sme ísť do Zjavenia 1:7, Daniela 7, Zjavenia 6:12, mohli by sme čítať všetky tieto biblické miesta a zaradiť to presne tam, kam to patrí.

Nedokážete si predstaviť, aká bolesť ma uchopí vždy, keď je meno Branham takto zneužívané a sú predkladané cudzie učenia. William Branham bol prorok Slova, muž poslaný od Boha s Božou zvestou

pre Boží ľud v tomto čase. A potom niekto, kto s bratom Branhamom poľoval, príde nejak na myšlienku odfotografovať horu, na ktorej videl nejakú takpovediac „tvár“. Tu je tá fotografia a to je ten kopec, a keď sa takto otočí, tu má byť hlava alebo tvár a vedľa toho je William Branham a pod tým je vysvetlivka, že Boh tohto muža už zvečnil. Mohli by sme to roztrhať a zahodiť. Nič iného ako kult človeka a to ja neznesiem! My tu nie sme, aby sme si vzdávali česť človeku a rozširovali výklady, ale sme tu, aby sme celému ľudstvu zvestovali plnú spásu, plné evanjelium.

A chcel by som byť úplne otvorený, bratia a sestry: Stojí predsa napísané, že Boh pošle proroka Eliáša pred veľkým dňom Pána, aby všetko vrátil do správneho stavu a všetko znovunapravil tak, ako to bolo na počiatku. Predsa nie nové učenia a nové smery, ale ako opakovane hovoril prorok: „Späť ku začiatku, späť ku Slovu, späť k pôvodnému základu, k tomu, čo bolo kázané na začiatku.“ A túto milosť nám Boh daroval.

Teraz však druhý bod, ktorý sa týka nás: Ak veríme, že Boh Svoje Slovo dodržal, aby priniesol zvesť znovunapravenia, tak skutočne prosím o to, milí bratia a sestry, aby sme boli bdelí a Pánu povedali: „Nestačí nám, že sme len počuli zvesť, že všetko bude opäť navrátené do správneho stavu, že všetko bude znovunapravené, že na konci bude všetko tak, ako na začiatku – a pri nás sa ešte nič nedeje.“ Musí v nás povstať taká vrelá túžba, že povieme: „Milovaný Pane, Ty si dal zasľúbenie a my mu veríme z celého srdca! Vlož Ty túto hlbokú túžbu do nás, aby sme prežili znovunapravenie všetkého toho, čo bolo v Cirkvi na začiatku.“ A ak to aj bude len na krátky čas, musí sa to stať, pretože Boh to tak povedal. Preto musia byť všetky dary, všetky služby, všetky učenia, všetko tak, ako to bolo na počiatku – tak to musí byť aj na konci. Patrí to jednoducho k tomu. Pokánie, obrátenie a odpustenie hriechov bolo kázané na začiatku, a preto musíme aj my na konci zvestovať pokánie, obrátenie a základné učenia Svätého Písma. Ale všetci ich musia prijať, musia im veriť, musia ich prežiť a povedať: „Pane, prichádzam k Tebe, činím pokánie, vyznávam pred Tebou, že som nežil tak, ako by si to Ty chcel, skláňam sa pred Tebou a prosím Ťa o odpustenie.“ Odpustenie stojí dispozícii, ale ty musíš o odpustenie požiť, aby si ho obdržal. Ak oň

neprosíš, tak ho nemôžeš dostať, neprichádza to automaticky. Viera prichádza z kázania a z kázania prichádza túžba prežiť Boha a to, čo vo Svojom Slove z milosti zaslúbil.

Vraciame sa skutočne na začiatok a tam skutočne stojí napísané:

„Činite pokánie, a nech sa pokrstí jeden každý z vás na meno Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov, a dostanete dar Svätého Ducha.“
[Skutky 2:38]

Kázanie, pokánie, viera, krst a krst Duchom patria dohromady. Musíme jednoducho prísť k tomu, bratia a sestry, že skutočne sa jedná o vyvolanie von a o prípravu Cirkvi-Nevesty Ježiša Krista v tomto čase. To nielen hovoríme, to sa musí z milosti tak stať a bude to tak, pretože Boh to tak vo Svojom Slove zaslúbil. Ak čítame Skutky apoštolov 2, 8, 10, 19 – patrilo to vždy dohromady. Kázanie, viera, krst Duchom – patrilo to jednoducho dohromady. A je mojou vnútornou túžbou, mojou modlitbou, že by do nás Boh vložil takú hlbokú túžbu, že by sme povedali: „Milovaný Pane, Ty si dal zaslúbenie, že pred Svojím návratom bude všetko uvedené späť do pôvodného stavu. Ty dodržiavaš Svoje Slovo, ja verím, čo si povedal. Nech sa to so mnou, skrze mňa a pri mne stane.“ Nech sa to skutočne stane takou hlbokou túžbou, žeby Boh túto túžbu z milosti mohol utíšiť.

Vráťme sa na začiatok, k nášmu milovanému Pánovi a Spasiteľovi. On predsa nepotrebuje činiť pokánie, ale On vzal všetky naše hriechy na Seba, On predsa šiel ku krstu, a keď vyšiel z vody, otvorili sa nebesia a zostúpil Svätý Duch. On je ešte dnes ten, ktorý krstí Duchom a ohňom a ktorý v nás všetkých dokonáva dielo spásy. Ako som už dostatočne často povedal: Bratia a sestry, krstom vo vode sa my priznávame k Bohu a v krste Duchom sa Boh priznáva k nám. V krste vodou hovoríme Bohu „Áno“ v poslušnosti a vo viere, ale predtým muselo byť činené pokánie. Nemá vôbec žiadny zmysel len tak povedať: „Nuž, ak je krst potrebný, tak sa nechám pokrstiť.“ Nie! Činite pokánie! Obráťte sa! Oľutujte! Príďte k Pánu. Ku pokániu patria slzy! Slzy pokáania patria k tomu, že človek skutočne pozná, kto a čo je a potom tak predstúpi pred Pána a potom ako ospravedlnený jednoducho v modlitbe prenikne.

V zhromaždeniach počas prebudenia sme vždy znovu používali slovo „*preniknúť*“. „Prenikol?“ Ak sme v modlitbe skutočne vytrvali – to

skutočne niekedy trvalo hodiny a až potom prišiel okamih, keď slzy prestali tiecť, keď toto prosenie a nariekanie skončilo a k Bohu stúpala v piesňach chvála, klaňanie a vzývanie Boha a my sme jednoducho vedeli, že sú nám odpustené hriechy, našli sme u Boha milosť. Vy milí, sme skutočne koncu času tak blízko, veľmi blízko, že do nášho vnútra musí prísť núdza, keď povieme: „Pane, naplň z milosti s nami Svoje Slovo.“

A povedzme aj to, bratia a sestry: V prebudeníach to bolo tak: kde bolo kázané pokánie, tam poslucháči činili pokánie, ak bolo kázané ospravedlnenie, tak ľudia, ktorí Slovo kázania počuli, vo viere svoje ospravedlnenie prijali. Ak bolo kázané posvätenie, tak poslucháči prijali Slovo o posvätení a prežili svoje osobné posvätenie. Ak bol kázaný krst Duchom – a môžeme ísť späť do minulého storočia do rokov 1906 až 1909 alebo neskôr – kdekoľvek bola kázaná plná spása, tam bol kázaný krst Svätým Duchom a Svätý Duch zostúpil. **Ľudia kázaniu uverili a to, čo bolo kázané, prežili a to, čo je zvestované dnes, musíme prežiť my! To musíme prežiť!** Tak to bolo od Boha ustanovené. Som si istý, že nestačí len povedať: „Brat Branham mal mimoriadnu, znovunapravenú službu, Božiu plnú moc a dar uzdravovania...“ **Čo sa však deje s nami?**

Som presvedčený a hovorím to rád ešte raz: Boh Svoje dielo spásy dokonáva, a my, ktorí teraz zo srdca veríme, že Boh poslal proroka...

A aj to, bratia sestry – Boh nám to nielenže zo Slova ukázal, ale nám to bolo dopodrobna zjavené. Napríklad u Malachiáša 3:1 stoja napísané dve veci: „*Hľa, posielam Svojho anjela, a upraví cestu pred Mojou tvárou.*“ To je prvá polovica verša a táto prvá polovica sa naplnila službou Jana Krstiteľa. Druhá polovica: „*A anjel zmluvy príde do Svojmu chrámu...*“ však ešte stále leží v budúcnosti, a keď anjel zmluvy v Zjavení 10 príde, tak bude chrám už stáť a služba dvoch prorokov bola ukončená. Potom je napísané: „*Vstaň a zmeraj chrám Boží aj oltár aj tých, ktorí sa modlia v ňom.*“ [Zjavenie 11:1]

Teraz však príde tá hlavná vec – Malachiáš 4:6 – tam sú tiež napísané dve veci: „*A obráti srdce otcov na synov a srdce synov na ich otcov.*“ V Lukášovi 1:16 a 17 stojí len to, že: „*obráti srdcia otcov na deti...*“ Druhá časť sa tam nespomína. Druhá časť patrila ku zaslúbeniu o Eliášovi, preto musel náš Pán v ev. Matúša 17:11-12 povedať dve veci: „*Eliáš pravda príde prv a napraví všetko*“, ale

potom mohol povedať v súvislosti so službou Jána Krstiteľa: „*Eliáš už prišiel a nepoznali ho.*“, pretože jeho službou sa naplnila prvá časť Malachiáša 4:6. Ó, toto sväté Božie Slovo! Toto sväté Božie Slovo je jednoducho nádherné, keď človek vidí, ako Boží Duch vedie, zjavuje a ukazuje súvislosti.

Ako som už opakovane povedal: Spýtajte sa veľkých letničných kazateľov v ktorejkoľvek krajine na zaslúbenie, že Boh pošle proroka Eliáša. Ak sa potom ešte odvoláte na Matúša 17, tak to všetci, skutočne všetci, mávnutím ruky odmietnu a povedia, že sa to už dávno naplnilo. Ale tu sa jedná o dve veci. Prvá pri prvom príchode Krista a tá druhá teraz pred druhým príchodom Krista. Vtedy museli byť srdcia starozákonných otcov obrátené k novozákonným deťom a teraz musia byť srdcia detí Novej zmluvy obrátené k otcom. Tak, ako bolo zvestované na začiatku, tak musia byť naše srdcia privedené späť na začiatok. Všetko je jednoducho usporiadané, ale všetko nestojí v jednej kapitole, ani v jednom verši. To jedno stojí tu a to druhé stojí tam. Boh to tak viedol, že skrze Svätého Ducha nám to musí byť zjavené, inak to neuvidíme. Inak čítame text bez toho, aby sme presne vedeli, o čo sa jedná.

Bratia a sestry, pre mňa je jednoducho nádherné, že nám Boh z milosti skutočne daroval napojenie, že sme poznali čas, hodinu, zvesť a zvestovateľa a nechali sme sa Bohom zaradiť. Tak, ako to bolo na začiatku, tak to musí a tak to bude teraz na konci. Ak občas s veľkou bolesťou hľadím na chybný vývoj a niekedy ho zmienim, tak skutočne s veľmi veľkou bolesťou. Nechcem zachádzať do podrobností, dotkol som sa toho i onoho v niektorom obežníku, a to len z dôvodu, aby som poskytol pomoc.

Spomeňme len to jedno: Od roku 1981, keď syn proroka započal svoje dielo, tak zo Zjavenia 10:7 učinil priamo hlas Boží a nie hlas siedmeho anjela. Dokonca si za oficiálny názov zvolili *Voice of God* – Boží hlas. Ale v Zjavení 10:7 sa jedná o oznámenie, že „...*vo dňoch hlasu siedmeho anjela, keď bude trúbiť...*“ To však nestačilo, prišlo dokonca tvrdenie, že musíme veriť každému slovu, ktoré prorok vyslovil, a kto tomu neverí, ten nepoznal hlas Boží.

Bratia a sestry, hovorím ešte raz: sme vďační za službu, ktorú Boh daroval, ale fanatizmus a bludárstvo nech je od nás vzdialené na všetky časy až do večnosti! Náš milovaný brat Branham bol predsa

tiež len človek a ja som jeho kázania počul mnohokrát a robil som si poznámky o tom, čo povedal. On bol tiež len človek ako ty a ja, ale s mimoriadnym povolaním a poslaním. Keď však predtým, ako príde ku kázaniu samotnému, 32 minút hovorí rôzne veci a zážitky, tak to všetko predsa nie je „Tak hovorí Pán“. Keď potom začne s kázaním a okrem iného trikrát povie, že Enoch bol siedmy po Noachovi, tak predsa úplne presne viem, čo chcel povedať: Enoch bol siedmy po Adamovi. A keď potom o pár minút neskôr ešte raz povie, že Enoch bol siedmy po Noachovi, tak predsa viem, čo chcel povedať. On bol predsa tiež len človek. Nechcem zachádzať do podrobností, ale je mi to skutočne veľkou bolesťou a celý svet je skutočne proti mne a proti nám, pretože si trúfame dať za pravdu Božiemu Slovu a zo srdca veríme tomu, čo stojí v Biblii a naveky to necháme stáť tak, ako to stojí napísané, a tam, kde to stojí napísané. To je milosť spojená s Bohom dosadenou službou – biblicky veci zaradiť – a my sa skutočne necháme vo všetkej triezvosti biblicky zaradiť.

Raz sa brat Branham modlil za chorého a zistil, že nie všetci sú uzdravení priamo na mieste. A viete, čo potom urobil? Skutočne povedal, že Boh niečo vyslovil a trvalo to možno i 800 rokov, kým sa to naplnilo. A potom na základe toho niektorí bratia kážu, že až po 800 rokoch sa naplní to, čo Boh hovoril. Nie! Brat Branham chcel len povedať, že ak Boh neuzdraví hneď na mieste, tak ho uzdraví bez ohľadu na to, koľko to potrvá, pretože Boh stojí za Svojím Slovom. Nie, prevrátené mysle majú zostať tam, kde sú.

Vďaka buď všemohúcemu Bohu. Náš Pán predsa opakovane hovoril: „Či ste všetkému správne rozumeli?“ A musím skutočne povedať: Zo srdca hovorím, že Boh mi daroval milosť presadiť sa do myšlienok Božieho muža. Nielen počuť, čo povedal, ale aj vedieť, čo chcel povedať, že on chcel tých ľudí posilniť, aby vytrvali, až kým Boh svoje Slovo potvrdí a učiní to, čo zaslúbil.

Pozrime sa ešte na dve-tri ďalšie biblické miesta. Miesta z 1. a 3. kapitoly Rimanom sme už pred krátkym časom prebrali. Je jednoducho premocné, keď nahliadame do Svätého Písma. Na mojom srdci počas tohto záveru týždňa leží ešte niečo mimoriadne, totiž to, že Boh koná všetko podľa Svojho Slova a že všetko vopred predpovedal a nechal zapísať skrze svätých prorokov.

V liste Rimanom stojí v prvej kapitole vo verši 1 a 2 napísané:

„Pavel, sluha Ježiša Krista, povolaný apoštol, oddelený k evanjeliu nášho Boha, ktoré vopred zaslúbil skrze Svojich prorokov vo svätých Písmach...“

Prostredníctvom Svojich prorokov to Boh vo Svätých Písmach vopred zaslúbil. V celom Starom zákone bol oznámený celý Boží spásny plán a všetko bolo zapísané. Kto číta Izaiáša 65, ten môže čítať o novom nebi a novej zemi. Všetko bolo napísané, pretože zmysel služby prorokov spočíval v tom, že Boh nečiní na zemi ničoho, jedine žeby zjavil Svoje tajomstvo najprv Svojim služobníkom a prorokom, ako to stojí naveky napísané v prorokovi Ámosovi 3:7.

A Boh zjavil Svojim prorokom celú Svoju spásnu radu od začiatku až do konca a nechal ju spísať v Svätom Písme Starého zákona. Potom myslím na to, že v Novom zákone máme 845 miest zo Starého zákona (ak to niekto správne spočítal), ktoré hovoria o tom, že v Novom zákone sa skutočne stalo to, čo bolo v Starom zákone prorokmi predpovedané a zaslúbené. Je to premocné! Nie len tak hovoriť, čokoľvek by človek chcel, ale hovoriť na základe Božieho Slova. Nemusel snáď Kristus trpieť, ako bolo napísané, a potom tretieho dňa vstať, ako stojí napísané? [Lukáš 24:46] Či sa nestalo všetko tak, ako to stojí v Božom Slove napísané? Mohli by sme ísť od jedného biblického miesta k druhému. Od Jeho narodenia, o čom môžeme priamo v ev. Matúša 1. kapitole čítať, že sa to muselo stať tak, ako Boh hovoril skrze prorokov. Úplne všetko sa muselo stať tak, ako to On dopredu oznámil.

V ev. Matúša 1:22 stojí: *„A to všetko sa stalo nato, aby sa naplnilo to, čo bolo povedané od Pána skrze proroka, ktorý povedal: Hľa, panna počne a porodí syna, ...“*

Naplnenie Písma, naplnenie toho, čo Boh skrze prorokov oznámil! Dokonca potom, čo bol náš Pán privedený späť z Egypta, stojí v ev. Matúša 2:15 napísané: *„...a bol tam až do smrti Heródesovej, aby sa naplnilo, čo bolo povedané od Pána skrze proroka, ktorý povedal: Z Egypta som povolal Svojho syna.“*

V Starom zákone máme dve biblické miesta – Hozeáš 11:1: *„...z Egypta som povolal Svojho syna...“* a potom v 2. Mojžišovej 4:22-23: *„Môj syn, Môj prvorodený, je Izrael. Povedal som ti: Prepusti Môjho syna, aby mi slúžil.“* Už v Starom zákone to bolo skrze izraelský

národ v biblickom prorocktvie pevne ustanovené a potom sa to prirodzene z milosti aj stalo.

Potom stojí v Matúšovi 2:17: „*Vtedy sa naplnilo, čo bolo povedané od proroka Jeremiáša, ktorý povedal...*“

Vtedy sa naplnilo to, čo bolo napísané pre ten čas, a dnes sa naplňa to, čo bolo napísané pre dnešok. Preto sa vraciame späť k Božiemu Slovu a vieme, že nebesia a zem pominú, ale Božie Slovo zostáva naveky [1. Petra 1:25].

Neviem, čo znamená Božie Slovo pre vás, ale pre mňa Božie Slovo znamená skutočne všetko! Som s Bohom skrze Slovo spojený a som vďačný. Nie som dostatočne múdry, aby som prišiel na vlastné myšlienky, mne stačia myšlienky Božie, ktoré On zjavil vo Svojom Slove. On, ktorý povedal: „*Lebo Moje myšlienky nie sú vašimi myšlienkami ani Moje cesty nie sú vašimi cestami.*“ [Izaiáš 55:8-9] Ak čítame takéto biblické miesta, tak sa radujeme a sme zo srdca vďační a vzťahujeme ich na náš čas.

Ešte jeden verš z Matúša 2:23: „*a príjúc ta býval v meste zvanom Nazarete, aby sa naplnilo, čo bolo povedané skrze prorokov, že sa bude volať Nazarejský.*“

K tomu musíme čítať 4. Mojžišovu 6. Nazarejský znamená posvätený. On, ten posvätený, teda musel byť v Nazarete, v posvätnom meste, aby sa všetky tieto biblické miesta mohli naplniť. Ďakujeme ešte raz z celého srdca za to, že máme Starý a Nový zákon, že máme zaslúbenia a ich naplnenie a že nám Boh v tomto čase pomohol a dal nám vidieť celý spásny plán, ktorý je zjavený tak, ako ešte nikdy predtým nebol.

Sme veľmi vďační za službu brata Branhama. Hovorím teraz sám za seba: Vedel by som, čo sa skutočne stalo v záhrade Eden? Vedel by som o páde do hriechu? Pochopil by som vykúpenie? Bol to Boží muž, ktorý mohol povedať: „Anjel Pána stál v mojej izbe a povedal mi, čo sa stalo dopoludnia a čo sa stalo popoludní v ten istý deň.“ A preto vidíme: prapôvodný hriech nie je len to, že bol spochybnené to, čo Boh povedal, ale bratia, tak to začína. Preto brat Branham povedal: Prvý hriech je hriech neviery. A čo hovorí náš Pán? Keď príde Svätý Duch, „*bude usvedčovať svet o hriechu ... a to o hriechu preto, že neveria vo Mňa*“. [Ján 16:8-9] To je ten prapôvodný hriech

a satan mohol prirodzene veľmi elegantne prísť a povedať Eve: „*Či Boh skutočne povedal?*“ Boh to skutočne povedal a nechajte to stáť tak, ako to Boh povedal! Nepriateľ však prichádza a zasieva pochybnosti a pridáva otázniky, a to všetkým teológom až do dnešného dňa. Nájdite mi jednu denomináciu, ktorá za tým alebo oným Slovom nekladie otáznik, či to skutočne súhlasí. Božie Slovo súhlasí! S teológmi to však nesúhlasí, pretože Božie Slovo nerešpektujú.

Preto sme jednoducho vďační, že Boh aj túto vec tak jasne a zreteľne zjavil. Najprv satan spochybnil to, čo Boh povedal, Eva počúvala, a potom sa to hneď aj stalo. Presne tak isto nastalo aj zvedenie v našom čase. „*Či Boh skutočne povedal?*“ Boh skutočne povedal to, čo v Biblii stojí napísané a tomu veríme z celého srdca a z celej duše.

A na základe toho poznávame, prečo musel náš Pán prísť v tele z mäsa. Čítal som počas týchto dní v katechizme: Koľko biblických miest je tam použitých a všetky sú svojvoľne vykladané a upravované! Je to jednoducho katastrofa! Je to nepochopiteľné! V katechizme sú použité stovky biblických miest, aby boli predložené všetky ich vlastné učenia. My však skutočne nepotrebujeme žiadne dogmy ani poučky, my potrebujeme to, čo Boh vo Svojom Slove povedal.

Pred krátkym časom som napísal, že to, čo v Biblii nie je napísané, je nebiblické a že to, čo nepochádza od apoštolov, nie je apoštolské. Apoštolské je len to, čo pochádza od apoštolov, a biblické je len to, čo je napísané v Biblii. Chvála, česť a sláva buď všemohúcemu Bohu! Žiadny kompromis s výkladmi, ale veriť tak, ako hovorí Písmo.

To bola aj požiadavka nášho Pána: „*Kto verí vo Mňa, ako hovorí Písmo, rieky živej vody potečú z jeho vnútra.*“ [Ján 7:38]

Zhrňme, o čo sme sa chceli podeliť dnes tu s vami a so všetkými súrodencami po celej zemi: Boh na Svoj ľud milostivo pohliadol. Boh naplnil Svoje zaslúbenie. Pred hrozným dňom Pána poslal proroka tak, ako to sám povedal a zaslúbil.

Buďte raz úprimní: všetky tie nadprirodzené potvrdenia – v každom zhromaždení zostúpil ohnivý stĺp a brat Branham mohol povedať: „Teraz je nad touto sestrou, či nad tým bratom.“ Mohol povedať: „Anjel Pánov je tu na pódiu, ani nie dve stopy vzdialený odo mňa.“ Boh sa nadprirodzeným spôsobom v našom čase zjavil. On poslal Svojho proroka.

Spýtajme sa ešte raz: Či ste porozumeli všetkému správne? Nielen s ohľadom na Sväté Písmo, ale aj súvislosti s tým, čo povedal brat Branham – porozumeli ste tomu všetkému správne? Viete, prečo áno? Pretože sme to zaradili do Biblie. Boh je verný Boh, to nie je tvoja ani moja zásluha, to je vedenie všemohúceho Boha v našom čase, pretože Cirkev-Nevesta bude čistá, absolútne čistá Nevesta Slova, tak ako bol Ženích pravým čistým Slovom, ktoré sa stalo telom, a všetky zaslúbenia, ktoré sa Ho týkali, sa naplnili. Čítal som o tom, že v posledných 24 hodinách, keď náš Pán zomieral na kríži Golgaty, sa naplnilo presne 24 prorociev Starého zákona.

Všetko bolo napísané. Všetko sa stalo tak, ako to bolo predpovedané. Sme jednoducho zo srdca vďační za Sväté Písmo. Nielen ako sme to predtým ukázali – ohľadom Eliáša a prvého a druhého príchodu Krista – ale musíte pozrieť aj na ďalšie biblické miesta: v Joelovi je písané o hroznom dni Pána, v Skutkoch apoštolov 2:20 o nádhernom dni Pána. Prečo?

Ten prvý okamžik je nádherný – keď bude Nevesta vzatá, ale keď sa slnko zatmie a započne deň Pánov, tak to bude hrozný deň.

Jednoducho nádherné! Nádherné je Božie Sväté Slovo od prvej až po poslednú kapitolu. My sme vďační, že môžeme žiť v tomto čase, v ktorom nás Pán skutočne vedie späť na začiatok a že v nás všetkých vyvoláva absolútne vrúcnu túžbu: Ó, Bože, príď Ty k Svoju právu, nech sa Tvoje Slovo naplní a nech Boží Duch na nás všetkých príde tak, aby sa napísané Slovo stalo živým zjaveným Slovom a aby sme my všetci z milosti prežili poslednú časť spásnych dejín! Môžete to všetci, aj všetci bratia a sestry po celom svete, nasledovať? Nie nový smer viery, nie nové náboženstvo! A zopakujme to ešte raz: Všetky denominácie sa odvolávajú na svojich zakladateľov alebo na svoje zakladateľky. Nebudem spomínať mená, všetky sú dobre známe. My sa odvolávame na Boha a Ježiša Krista, na sväté Slovo a ďakujeme Bohu za všetkých prorokov, za všetkých apoštolov, za Starý a Nový zákon a ďakujeme Bohu za brata Branhama, ktorého Pán mimoriadnym a nádherným spôsobom v našom čase použil. Jemu, tomu všemohúcemu Bohu, buď prinesená všetka chvála na všetky veky. Haleluja. Amen.

Postavíme a spoločne Pánovi ďakujeme.

[piesne]

Skloníme naše hlavy. Zotrváme v tichej modlitbe, vo vďačnosti pred Pánom. Bratia a sestry, nepotrebujeme viac dlhé kázanie, ale jednoducho pozdvihnúť najdôležitejšie body, aby sme mali Božiu orientáciu a vedeli, že veríme len a výhradne tomu, čo hovorí Božie Slovo a ako to Sväté Písmo hovorí, a že Boh nám daroval napojenie.

Ako sme sa už predtým pokúsili povedať: každé prebudenie pripravovalo to nasledujúce a to pripravovalo zase ďalšie a ďalšie. Vo všetkých prebudeniach zostali niektorí stáť a tí druhí išli ďalej. Tí jedni zostali stáť a tí druhí šli ďalej. Či to boli metodisti alebo baptisti, všetky prebudenia boli Bohom požehnané a Bohom darované. Celá reformácia a prelom k evanjeliu, k Božiemu Slovu, ktorý z milosti nastal a stále znova viedol hlbšie a hlbšie do Svätého Písma.

Potom prišlo letničné prebudenie a po letničnom prebudení od roku 1946 aj tá najmocnejšia služba, ktorá priniesla prelom prebudenia s uzdravovaním. Všetci potvrdzujú, že Boh brata Branhama poslal s posledným prebudením s uzdravovaním a použil ho. Ale po tom všetkom prišiel marec 1963 a všetci tí, ktorí sú z Boha a našli uňho milosť, neostali stáť pri prebudení s uzdravovaním, ale kráčali ďalej a nasledovali službu až po otvorenie siedmich pečatí. Celé letničné hnutie to odmietlo, ale zostatok ľudí, ktorí našli u Boha milosť, ten to prijal a uchopil a smie mať na tom účasť.

Bratia a sestry, skutočne žijeme v poslednom úseku milosti, ktorý nám Pán pred Svojím návratom z milosti daroval. Zdôraznime to ešte raz: Každé prebudenie bolo krásne a plné požehnaní, ale zostať stáť pri tom nebolo dobré. Kráčať ďalej s Pánom až k dokonaniu, až kým prejdeme od viery k realite. A že Boh do toho teraz zahrňa všetky národy a jazyky, je taktiež naplnenie toho, čo stojí napísané, že evanjelium o kráľovstve Božom bude zvestované všetkým národom ku svedectvu a potom príde koniec [Matúš 24:14].

Ako čítame v Zjavení 2 a 3, kde je sedemkrát napísané: Kto má ucho, nech počuje, čo ten Duch (nie ten kazateľ, ale Duch) skrze Slovo zborom hovorí. Sme vďační, že sme nepočuli len slová, ale že nás Duch vedie do každej pravdy [Ján 16:13].

Predtým, ako sa budeme modliť, by som chcel obe naše sestry poprosiť, aby ešte zaspievali pieseň, a my sa Pánovi posvätime, sme

pri veci, tak, ako sme to prežili aj pri chóru Marantha. Každý z nás toľko rozumie po francúzsky, my všetci vieme, čo znamená Maranatha, všetci vieme, že Pán prichádza a blahoslavení sú tí, ktorí sú pripravení vojsť na svadbu Baránka.

Sú tie sestry dnes tu? Ďakujeme a všetci sa pred Pánom skloníme a prosíme Ho, aby nás požehnal.

[pieseň]

Bratia a sestry, bol som napomenutý vysloviť svojimi ústami Tak hovorí Pán. Verím z presvedčenia s otvorenou Bibliou pred mnou a pred všemohúcim Bohom tomu, čo bolo bratovi Branhamovi povedané 11. 6. 1933. On dokonca zdôraznil, že tento hlas sprevádzal tichý šum ako hrom:

„Tak, ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak si ty poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.“

To je Tak hovorí Pán! To bolo bratovi Branhamovi povedané z nadprirodzeného oblaku. My to smieme z milosti prijať a uchopiť a mať na tom účasť.

Kde sú dvaja naši bratia? Brat z bulharskej televízie a brat z Bukurešti, poďte dopredu. Sme všemohúcemu Bohu vďačný za to, že ste na tomto mieste mohli byť sa s nami.

[brat z bulharskej televízie:]

Som dnes večer pohnutý mocou Svätého Ducha, ktorá na tomto mieste je. Každý znovuzrodený kresťan to môže cítiť a poznať. Som veľmi šťastný za to, že slovo, ktoré bolo kázané, bolo zaznamenané a že zaznieva v celej mojej krajine, v Bulharsku. Boh mi dal pred 24 rokmi videnie, že mám založiť kresťanskú televíziu, a ja Mu verím. To som učinil, dnes je to realitou a brat Frank každý deň dvakrát káže toto čisté Božie Slovo. Ďakujem, brat. Boh vás všetkých požehnaj.

[brat John z Bukurešti:]

Musím niečo povedať: Tento brat prekladá kázania do bulharčiny a všetko pripravuje pre televíziu. Je to úžasné! Sme premožení a naše srdcia sú plné vďačnosti a viery, lebo vieme, že On Svoje Slovo cele naplní. Znova a znova vidíme naplnenie Jeho Slova. Záver je veľmi blízko a ten, ktorý započal, ten dokoná. Jemu buď sláva

navždy v mene Ježiša Krista, nášho Pána. Boh vám všetkým požehnaj.

Títo dvaja bratia sa nemodlili, ale povedali niečo, za čo sme vďační. Kde je náš brat z Brazílie? Toto je brat, ktorého Boh mocne použil.

[brat z Brazílie]

Som Bohu vďačný za to, že dnes môžem byť na tomto mieste a chcel by som vám odovzdať pozdravy od pastora Leonela a všetkých súrodencov z Brazílie. Sme veľmi vďační za návštevu minulý november. Bol to čas veľkého požehnania. Božie Slovo bolo zvestované a toto semeno prináša denne ovocie, pretože len Božie Slovo má moc zmeniť – nič iného nás zmeniť nemôže. Pán Ježiš povedal, že keď nevieme, kto On je, tak zomrieme vo svojich hriechoch. Milióny zomierajú, pretože toto Slovo nepoznajú. Kristus je Slovo. Bratia a sestry, je čas vrátiť sa späť ku Slovu. Brazílsky ľud sa musí nutne vrátiť späť ku Slovu. Je čas opustiť fantázie a vstúpiť na pevnú pôdu. Ďakujem za lásku, za súrodencov z tohto zboru a ďakujem dobrému Bohu za to, že sme si mať účasť na tejto príprave. Maranatha. Amen.

[modlitby bratov]

Bratia a sestry, porozumeli sme všetkému správne? Amen. Tak zaspievame *Ty si hoden*.

[chórus]